

man skulle forsøge at liberalisere. Og det viste sig undervejs i forhandlingerne, at også de partier, der var mest glade for at liberalisere, jo havde visse grænser for, hvor langt det så kunne gå. Og det åbenbares jo, når man får fat i de faglige embedsmænd, hvilke problemer der er knyttet til de forskellige ting.

Fra CD's side synes vi egentlig, at det, der ligger på bordet, er godt. Det er et meget godt resultat, fordi det væsentligste jo er, at forsynings-sikkerheden er der. Der har været spurgt heroppefra i dag til forsynings-sikkerhed. Den mener jeg er bygget ind i loven, både med hensyn til apoteksudsalgssteder og med hensyn til egentligt håndkøbsudsalg, og så er det jo sådan, at skulle det se ud i et område, som om det kunne være vanskeligt for en apoteker, så kan en anden apoteker overtage, og så kan man have flere apoteker. Så ja, der er blevet lempet lidt på kravene. Men der er også en hel del, synes jeg, kundenvenlige ting i det her.

Så har vi brugt utrolig meget tid på at tale om, hvad der kunne leveres over disk på supermarked og på tankstationer. Der har været en lang debat, som har været båret af den faglige rådgivning, man får på apotekerne, når man køber Pamol eller brufenpræparater. Jeg vil sige, og det har jeg sagt før: Jeg er aldrig blevet stormet ned på apoteket, når jeg har købt sådan en dunk med 250 stk., hvis man kunne få så mange. Det er ikke sket endnu. Men jeg er da sikker på, at havde jeg bedt om en fornuftig rådgivning, så havde jeg givetvis fået den.

Så altså, til den diskussion, der har været om, hvor mange der kan sælges, mener jeg, at vi er blevet ganske glimrende rådgivet af det faglige personale i Sundhedsministeriet og i Lægemiddelstyrelsen, og man er så endt med 12 eller 10. Men kan maskinen ikke tage det, så skal det da ikke være sådan fra CD's side, at vi ikke kan snutte 20. Det lyder da meget fornuftigt.

Så er der nogle, der har snakket om begrænsninger, at man kun må købe én gang om dagen. Selv mener jeg altså ikke, det er nødvendigt. Vi har fået listen frem og har set, hvor mange medikamenter det egentlig drejer sig om, og vi har fået ryddet lidt op i dem. Jeg synes, det ser meget fornuftigt ud. Og lad os så se, om der er nogle, der vil påtage sig den opgave at opfylde de krav, der er stillet, for det er jo egentlig det væsentligste.

Så er der blevet bedre åbningstider for kunderne på apotekerne. Kan man ikke få sin medicin om natten, fordi der er lukket dér, hvor man

plejer at komme, er det sådan, at den så nu bliver kørt ud. Det fik vi jo en klar garanti for. Den vil jeg gerne holde fast i.

Der er dosisdispensering, som er vældig nødvendig. Der er mulighed for at lave enkelte præparater for de offentlige sygehusapoteker, og de private får så også mulighed for at oprette deres. Så alt i alt synes jeg, at vi er kommet langt.

Nu lyser lampen, så det sidste, jeg vil sige, og det synes jeg egentlig er det væsentligste, er den sammenkædning, der sker mellem apotekerne som sundhedscentre og en del af sundhedsvæsenet. Det forventer jeg mig en hel del af. Det er så op til apotekerne at komme og fortælle os, hvad de kunne tænke sig.

Og så regner jeg med, at vi kan arbejde videre med det indtil sommerferien, hvor vi skal vedtage anden etape.

Inger Marie Bruun-Vierø (RV):

Som flere ordførere allerede har sagt, indgik regeringspartierne, SF, CD, Det Konservative Folkeparti og Venstre den 1. november 2000 i forlængelse af finanslovaftalen for 2000 aftale om modernisering og liberalisering af apotekervæsenet. Forud havde været et intenst forhandlingsforløb.

Jeg vil omtale de synspunkter, som Det Radikale Venstre gik til forhandling med:

For Det Radikale Venstre var målet med en liberalisering at tilpasse medicinsalget til ændringer i kundernes behov samt at styrke konkurrencen på området. Men vi lagde også vægt på, at medicinanvendelsen fortsat skulle være en del af det samlede sundhedssystem, herunder at der var den fornødne sikkerhed omkring distribution af medicin.

Vi ønskede fortsat, at det er apotekerne, der har den faglige ekspertise, at det er en ejer med en farmaceutfaglig baggrund, der skulle stå for salg af medicin. Men vi havde et ønske om fri etableringsret kombineret med en autorisationsordning.

Det Radikale Venstre ønskede også, at visse former for håndkøbsmedicin efter særlig vurdering skulle frigives til salg uden for apoteksvæsenet.

For at øge tilgængeligheden mente vi, at der skulle være mulighed for at oprette flere apoteksfilialer samt håndkøbsudsalg i supermarkeder, drugstores og lignende under ansvar over for et lokalt apotek. Og apotekernes åbningstid skulle tilpasses lokale behov.